

William B. Herseth
Frognerveien 28
Oslo

i ruter og spar er den drepende fortsettelsen men alt tyder på at Syd forsøker å forlede Vest til å fortsette med spar og dette skulle være avgjørende for Vest til ikke å fortsette med spar

Øst og Syds kort var:

N	♠ Kn 64
V Ø	♥ 75
S	♦ D 10 5 4 2
	♣ K 7 2

♠ D 7 2
♥ E D Kn 9 4
♦ E 9
♣ D 10 5

10 poeng for ikke å fortsette med spar.

10. Vest må for all del ikke skifte — til kløver — i panikk. Han må gjenomtenke situasjonen først. — Igjen er det spørsmål om hvem som har 2en, i dette tilfelle hjerter 2. — Har spilleren Damen singel hjerter så er det Øst som har hjerter 2, sammen med 10, 6 og 4. Men hvorfor kaster han 4en og ikke 2en? — Dette rimer ikke, det er nok Syd som har hjerter 2! Derfor skal Vest først ta for hjerter Konge før han skifter til kløver.

Østs og Syds kort var:

N	♠ E D 4
V Ø	♥ 10 6 4
S	♦ 9 5 4 2
	♣ 10 9 5

♠ Kn 10 9 8 5 3
♥ D 2
♦ 7
♣ E D Kn 4

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalyse i Problemklubben i nr. 4/1961 var i oppgave nr. 10.

♠ K 7 3
♥ E 4 2
♦ E 10 9
♣ K 5 3 2

N
V Ø
S

♠ E Kn 10 4 2
♥ D Kn 6 3
♦ K 7 5
♣ Kn

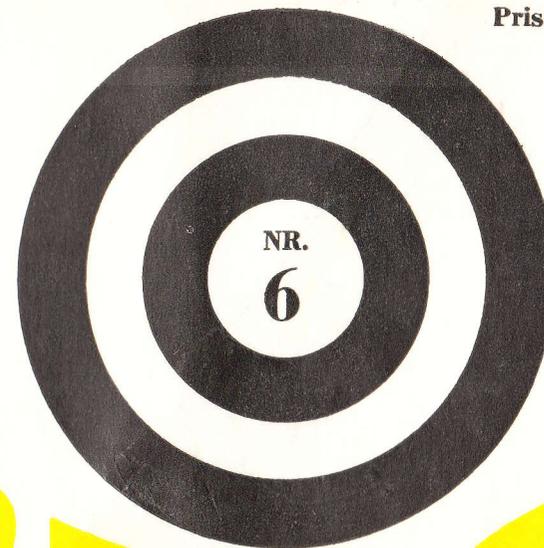
Syd spiller 4 spar. Motparten har ikke meldt. Vest starter med kløver 8. Liten fra bordet og Øst stikker med Damen. Øst fortsetter med kløver Ess. Syd trumfer med spar 2 og Vest legger på kløver 6. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Vårt svar: Øst har øyensynlig misforstått kløversituasjonen og spilte på at Vest kunne få en rask kløverstjeling. Nå har spilleren ganske gode sjanser. Det er best å toppe trumfen, og faller Damen så finnes det ingen problemer. Faller ikke Damen, så er spillerens sjanse å finne hjerterne 3 og 3 eller finne hjerter Konge hos Øst. Bordet har 2 inntak, hjerter Ess og ruter Ess for å kunne trekke hjerter 2 ganger mot hånden.

Det korrekte svar er: det gitte svar kommer meget nære opp til det korrekte, men ikke helt Best er å trekke liten spar til Kongen og en liten hjerter fra bordet. Kommer Øst på med Kongen og gir kløver, så kaster Syd ruter. — Legger Øst et lite kort så setter Syd i Damen. Stikkes den med Kongen av Vest så har Vest ingen drepende fortsettelse. Spilleren må komme inn og trekker så spar Ess. Faller Damen så tas trumfen ut og det er da anledning til å spille på overstikk. Faller ikke trumfdame så trekkes det hjerter til Esset og hjerter til Knekten. Den fjerde hjerter trumfes uforstyrret på bordet. På kløverkonge forsvinner rutertaperen og motparten kan forsøke seg for stikket med trumfdame når det passer men kontrakten kan ikke rokkes så sant trumfene sitter 3 og 2.

Den oppsatte premie tilfalt:
Hr. Erling Svensen, Vækerøvn. 197, Røa.

Pris kr. 1.75

BRIDGE

Nye veier i slemteknikken

Juszt: RENONSVISNING - Herseth: NY GRANDKONVENSJON

Terence Reese: ESS ER TIL FOR Å BRUKES

Leif Nielsen: SPILL FRA NM-FINALEN

Arthur Strand: TILSVAR TIL «O SOLE MIO»

Knut With: TIDSKRAFTEN

UTTAGNINGEN I DAMEKLASSEN TIL EM

a la Carte

Norsk Bridgeforbund sender følgende representanter til Europamesterskapet: *Åpen klasse:* Ranik Halle - Bjørn Larsen, Erik Høie - Louis André Strøm og Jens Magnussen - Leif Nielsen. Lagleder: Halle.

Dameklassen: Dagmar Bendixen - Sigrid Huun og Reidun Dillerud - Randi Herseth.

Lagleder: Aaslaug Ramm Johansen. *EBL's kongress:* Ambjørng Amundsen, Ranik Halle.

Vi ønsker lagene hell og lykke.

Morgenpostens kjente bridgeredaktør Ole Jacob Sparre er død. Han var i mange år en av Oslos ledende spillere og som bridgeredaktør av Morgenposten var han suveren. Hans elskelige personlig vinnende vesen gjorde ham avholdt og populær hos alle dem som kom i berøring med ham og vi vil alle minnes ham som the grand old man innen norsk bridge-journalistikk.

Som ny bridgeredaktør har Morgenposten ansatt Bjørn Larsen. Det er et godt valg. Han er jo en god spiller og som generalsekretær i Norsk Bridgeforbund har han alltid oversikt over hva som skjer innen bridgen. Fra sin virksomhet som bridgeredaktør i Friheten har han rutine. Det er en fordel fordi dobbeltstillingen som Forbundets generalsekretær og selvstendig bridgeredaktør i en stor avis er en krevende oppgave.

Fra arrangørene av høstens turneringer har vi mottatt følgende resultater:

GAUSDALTURNERINGEN

A-finalen:

- 1) Liv og Willy Rasmussen, Bergen 427.
- 2) Frøysa - Vegsund, Ålesund 380.
- 3) Norderhaug - Torma, Oslo 376.
- 4) Johnsen - Syvertsen, Fredrikstad 375.
- 5) Hinrichsen og frue, Rudkøping 373.
- 6) Hanch Hansen og frue, Sarpsborg 369.

B-finalen:

- 1) Karstensen - Pedersen, Sarpsborg 399.
- 2) Fru Vegsund - Aasen, Ålesund

394. 3) Elli og Rose Henriksen, Oslo
372. 4) Hallerstedt og frue, Karlstad 369.

C-finalen:

- 1) Fru Rogstad - Gjølme, Tr.heim 430.
- 2) Johansen og frue, Oslo 397.

D-finalen:

- 1) Fru Bramer - Engen, Oslo 449.

GRENSETREFFEN

- 1) R. Johansen - Arild Torp, Oslo 2478.
- 2) S. O. Johansson - F. Møller, Lysekil 2478.
- 3) Hansson - Hoflund, Strømstad 2453.
- 4) Bøckmann - Gulbrandsen, Selbak 2429.
- 5) W. Ottesen - E. Sørli, Sarpsborg 2413.
- 6) P. Ongstad - L. Salterød, Oslo 2409.
- 7) B. Baardsen Halden 2370.
- 8) H. Halvorsen - R. Karlsen, Selbak 2354.
- 9) S. Andreassen - Syvertsen, Fredrikstad 2341.
- 10) H. Carlsen - R. Syvertsen, Oslo 2315.

Premien til beste damepar tilfalt fruene Kjelsberg - M. Olsen. Det ble også utdelt 6 spurtpremier.

KRAGERØCUPEN

- 1) Roy Johansen - Reidar Larsen, Sandefjord 1774.
- 2) Mindor Vågen - Alf Gudbrandsen, Kragerø 1708.
- 3) Backe - Skau, Skien 1701.
- 4) Mørland - Sætra, Grimstad 1695.
- 6) Østdahl - Evensen, Notodden 1684.
- 7) Moe - Næss, Kragerø 1681.
- 8) Reidarsen - Stang Wolff, Skien 1639.
- 9) Kristensen - With, Kragerø 1598.
- 10) Heggem Larsen, Skien 1597.
- 11) Nebell - Olaf Olsen, Drammen 1582.
- 12) Foss - Vestlie, Skien 1579 p.

Og så vil vi få henlede oppmerksomheten på at Terence Reece har oversatt Pierre Albarans og Pierre Jais internasjonalt kjente bok om robberbridge til engelsk. How to win at rubber bridge er dens engelske tittel og Reese har ikke bare oversatt den, men også tillempet den slik at leserne ikke får noen vanskeligheter med spesifikke franske systemer. En glimrende bok som alt fra Reese's pen. Har De forresten gledet Dem selv med hans siste bok som kan fåes både på engelsk (billigst) og i svensk oversettelse.

NR. 6 - 1961

Redaksjon:

Finn Myhrer
Leif Nielsen
Helge Vinje

Redaktør:

William B. Herseth
Tlf. 44 35 30
sikrest kl. 17—18.

BRIDGE

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Ålesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik, Knut Palmstrøm, Drammen og Knut With, Kragerø.
Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7. Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Hard og spennende uttagning i dameklassen for EM

I styremøte 4. juni bestemte Forbundsstyret at laget i dameklassen i EM skulle tas ut på basis av kasselagskamper. Som kasselag nominerte Forbundsstyret:

Solveig Bergh — Ingrid Farup og Inger Johanne Isachsen—Aaslaug Ramm Johansen.

Av hensyn til anmeldelsesfristene i EM måtte alle uttagningskamper være avvirket før 1. juli hvilket medførte at eventuelle utfordrere fikk meget liten tid til å organisere utfordrerlag og legge seg i spesialtrening. Kan hende dette var grunnen til at det bare meldte seg ett utfordrerlag. Jeg tror alle vil være enige i at det ville være en fordel om Forbundsstyret traff sine avgjørelser om fremgangsmåten med uttagelse eller kvalifisering av vårt damelag til EM med bedre varsel. Det ville være avgjort bedre for alle kandidater.

Det anmeldte utfordrerlag besto av: Dagmar Bendixen — Sigrid Huun og Reidun Dillerud — Randi Herseth.

P.g.a. sommerferie og fravær fikk laget meget liten anledning til å trene. Treningen var begrenset til bare 2 afterner før utslagskampen.

På bakgrunn av dette og i betraktning av at Bendixen — Huun aldri har spilt sammen før, må det være tillatt å gi dem en ekstra honnør for deres innsats.

Kvalifiseringen omfattet 96 spill fordelt med 60 spill søndag og 36 spill mandag aften. Den nye EBL-beregningen, som gir vesentlig større utslag enn den gamle beregning, ble anvendt, og dette må en ha for øyet når en skal vurdere tallene.

Utfordrerlaget tok ledelsen fra første sesjon av og beholdt den gjennom hele kampen. Etter søndagens 60 spill ledet utfordrerlaget med 17. poeng. En sesjon hadde vært uavgjort 18—18, mens de øvrige søndagssesjoner var vunnet av utfordrerlaget, riktignok med små sifre, hvilket viser hvor hard og jevn kampen var. I de 2 første sesjonene mandag tok kasselaget igjen

hele utfordrerlagets forsprang på ett enkelt poeng nær! Men da nest siste sesjon ble vunnet av utfordrerlaget med 15 poeng mot null, var kampen i virkeligheten avgjort. Kasselaget satset hårdt i kampens siste sesjon, men noen for hårdt meldte kontrakter og godt motspill fra utfordrerlaget gjorde at utfordrerlaget også vant denne sesjonen med et par poeng. Dermed hadde utfordrerlaget spilt seg til representasjonsretten i årets Europamesterskap.

I en kamp hvor så meget står på spill — det er jo en knock out kamp for å holde oss i bokseterminologien — er det klart at feilprosenten ikke blir så rent liten. Men personlig vil jeg si at begge lag kjempet som løver og la for dagen en gnistrende fighting spirit. Da jeg på anmodning hadde trent utfordrerlaget skal jeg avstå fra en vurdering av spillerne.

Her er noen spill fra kampen, hvor det er flere interessante spillepoeng:

♠ K 7 4 ♠ D 10 6 3
♥ K D 6 —
♦ E 7 5 3 ♦ K 10 9 8 6
♣ E D 3 ♣ K 9 5 2

N
V Ø
S

Her meldte kasselaget seg frem til 5 ruter, som etter min mening er den beste kontrakten. 3 grand er jo dødsdømt, hvis hjerter kommer ut og hjerter Ess sitter bak K, D, 6 (i tilfelle makker har innkomst på spar Ess).

Hjerter kom ut fra Syd, Vest la i honnør og Nord satte i Esset. Øst stjal. Hvorledes vil De selv legge opp spillet?

Sitter ruter 2—2 og kløveren 3—3 vinnes 6 ruter uten vanskelighet. Sitter ruter 3—1 vinnes spillet ved reverse dummy og sparfinesse.

Altså er det bare 4—0 sist i ruter som kan være farlig for spilleren. I så fall må spilleren avgi første ruterstikk, slik at hun senere kan knipe opp trumfen begge veier. Øst har tilstrekkelig trumf til å dekke 2 hjerter. Sitter kløveren 3—3 mister spilleren bare ett sparstikk og ett ruterstikk. Sitter kløverne skjevt, må sparfarven godspilles.

Et interessant spill. Nord hadde nemlig D, Kn, 4 2 i ruter og spar E Kn double. Derfor ville safe spill her ført frem. Men spilleren trakk ruterkongen i annet stikk og gikk bet. Sitter kløveren skjevt og sparen galt, vinner hun kontrakten om ruterne sitter noenlunde pent. Derfor vil jeg ikke kritisere spillføringen utover det at Øst burde ha trukket liten ruter istedetfor Kongen i annet stikk. Det gir den tilleggssjansen at hvis Syd er renons, får spilleren en ekstra sjanse som ruterkongen aldri gir. Følger Syd, er spilleren like langt og må velge sin spilleplan. Her ville som vi ser liten ruter i annet stikk gitt vunnet spill, fordi Syd viser renons og Nord må på med en av sine sparhonnører første gang farven spilles fra Vest.

Fra en innsatsfylt siste runde tar jeg med 2 gode spill:

♠ K D 10 9 5 ♠ E 8 3
♥ E 7 6 2 ♥ K 10 9 8 3
♦ 7 2 ♦ K 4
♣ 10 3 ♣ K 9 8

N
V Ø
S

I åpent rum hvor Aaslaug Ramn Johansen — Inger Johanne Isachsen satt Nord—Syd mot Randi Herseth — Reidun Dillerud Øst—Vest ble Aaslaug Ramn Johansen spiller i 4 spar — en kontrakt jeg er helt enig i at de meldte slik stillingen i kampen nå var. Randi Herseth som Øst spilte ut hj. 10, som ble stjålet hos Syd. Så kom liten spar, Vest la sp. 2 og Nord tok sparfinessen. Stikker Øst med trumf Ess, er kontrakten opplagt. Selv ruter konge etterfulgt av liten ruter betar ikke. Nord har råd til å stjele høyt, trumfe ut og spille kløver 10. Med vellykket kløverfinesse er spillet i så fall hjemme. Øst lasjerte, spilleren tok kløverfinessen som holdt og spilte siste trumf fra blindemann. Knekten kom på, men

nå stakk Øst og returnerte kløver 9. Nord kan ikke få mer enn 3 kløverstikk (fordi Øst har en liten spar i behold) og må gå bet.

Noen av tilskuerne trodde at Nord kan vinne ved å fortsette med spar Konge fra egen hånd etter å ha fått første trumfstikk for spar 9. Men det er ikke riktig. Øst kan fremdeles bete kontrakten ved å stikke annet sparspill med Esset, men nå blir det et krevende tilbakespill for å oppnå bet. Øst må nemlig returnere kløverkongen rett opp i blindemannens saks! Da brytes forbindelsen i kløver og Nord får fremdeles bare 3 kløverstikk.

Kampens aller siste spill var dette:

♠ 10 8 ♠ D 9 7 5
♥ 3 ♥ K 8 7 5 2
♦ K 9 8 4 ♦ E Kn
♣ E K D 6 5 4 ♣ 10 9

N
V Ø
S

I lukket rum gikk Solveig Bergh—Ingrid Farup 1 bet i 4 hjerter. Sitter alt pent kan kontrakten gå hjem, nå måtte det bli bet. I åpent rum gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
Ramn			
Johansen	Herseth	Isachsen	Dillerud
1 kl.	1 hj.	1 gr.	2 hj.
3 kl.	—	3 gr.	

Utspill hjerter Knekt som gikk til Damen. Så fulgte 6 runder kløver og tilskuerne fulgte kastene med større og større interesse. På tredje kløver la Øst hjerter og Syd ruter. På fjerde hjerter la alle tre spillerne hjerter. På femte kløver la Øst og Vest fremdeles hjerter, mens Syd kastet ruter. Og på sjette kløver kastet både Øst og Vest hver sin hjerter, mens Syd la en ny ruter. Dermed var stillingen:

♠ 10 8
♥ —
♦ K 9 8 4
♣ —

♠ E Kn 2
♥ —
♦ D 5 2
♣ —

♠ D 9 7 5
♥ —
♦ E Kn
♣ —

♠ K 6 4 3
♥ E
♦ 10
♣ —

N
V Ø
S

Syds hjerter Ess er blitt «drept». Nord fortsatte med ruter 4, Øst tok Knekten som beholdt stikket. På spar 5 la Syd liten og Vest fikk for Knekten. Liten ruter bragte Øst inn. Spar dame kom nå fra Øst. Syd la Kongen og Vest stakk med Esset. Spar tilbake ga Øst de to siste stikkene. Som kortene sitter kan Syd spare 1 bet ved ikke å legge i spar Kongen. Da tvinges Vest inn på tredje sparspill og må gi Nord stikk for ruter Konge. Men jeg er helt enig med Syd i at hun brukte Kongen. For sitter Øst med spar Ess, vil Kongen gi stikk og hjerter Ess tar det avgjørende niende stikket. Det er hennes vinnarsjansje, og den spilte hun på. Som det gikk ble resultatet altså 2 bet.

Spillet viser at Kasselaget satset til siste spill. Men det viser også at utfordrerlaget avsluttet med pent forsvarsspill. Jo, det var en hard og spennende kamp å være vidne til.

William B. Herseth.

Gullsmed H. A. Neerbye
ALT i GULLSMEDVARER
Godt utvalg i bridgepremier
Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

Ess er til for
å brukes!

ENERETT FOR NORGE

Spillene i denne artikkelen har ikke noen spesiell sammenheng teknisk sett. De varierer fra angrep til forsvar, fra eliminasjon til skvis og trumf-fremmelse. Felles for dem alle er at i hvert spill må et ess spilles på et *uventet* tidspunkt.

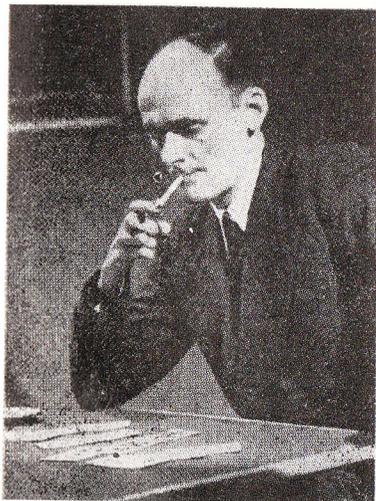
I det første spillet dukker hovedproblemet opp før det er aktuelt å bruke esset:

Syd gir. Alle i faresonen.

♠ K 9		♠ ED 76
♥ D 9 7 5 4		♥ 10
♦ ED 10 2		♦ K Kn 8
♣ 10 8		♣ Kn 7 4 3 2

♠ Kn 10 8 5 3		♠ ED 76
♥ 3 2		♥ 10
♦ 9 7 4		♦ K Kn 8
♣ D 9 6		♣ Kn 7 4 3 2

♠ 4 2		♠ ED 76
♥ E K Kn 8 6		♥ 10
♦ 6 5 3		♦ K Kn 8
♣ E K 5		♣ Kn 7 4 3 2

Syd var havnet i 4 hj. og Vest startet med sp. Kn. Spilleren syntes at det var naturlig å sette i Kongen for å beskytte ruterfarven for øyeblikkelig gjennomspill. Øst stakk med Esset og returnerte en liten spar.

Men nå ga Vest seg til å tenke! Hvis det var kløverfarven som skulle gi stikk, hvorfor hadde da makker returnert en liten spar istedetfor å spille kløver? Årsaken måtte være at Øst holdt ruterfarven og ville ha oppspill. Derfor returnerte Vest ruter og i tidens fylde måtte spilleren av med 2 ruterstikk.

Medmindre man analyserer spillet meget inngående, er det svært lett å gjøre feil i første stikk. Faktisk talt kan spilleren neppe unngå å vinne sitt spill hvis han legger *liten* spar på utspillet! La oss si at Vest øyeblikkelig skifter til ruter. Spilleren stikker med Esset, tar ut trumfen og eliminerer

kløverfarven. Så kommer sp. K — *Finis!*

Enkelte varianter i spillet er det så sjelden korrekt å anvende at man uvilkårlig registrerer dem som «ukorrekt spill». Nettopp derfor gjelder det å ha et åpent øye for undtakene!

Syd gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ Kn 10 8 6 3		♠ —
♥ 8 6 5		♥ E K D Kn 9 4
♦ K 9 7		♦ 10 8 5 2
♣ E Kn		♣ K D 8

♠ K		♠ —
♥ 3 2		♥ E K D Kn 9 4
♦ D 6 4		♦ 10 8 5 2
♣ 9 7 6 5 4 3 2		♣ K D 8

♠ ED 9 7 5 4 2		♠ —
♥ 10 7		♥ E K D Kn 9 4
♦ E Kn 3		♦ 10 8 5 2
♣ 10		♣ K D 8

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	—	3 ♠	4 ♥
4 ♠	—	—	—

Vest startet med hjerter og Syd stjal tredje hjerterunde. Men Vest stakk over og spilte seg fri i kløver.

Syd fortsatte med syv runder spar og situasjonen ble:

♠ —
♥ —
♦ K 9
♣ Kn

N
V Ø
S

♠ —
♥ —
♦ E Kn 3
♣ —

Øst var tilsynelatende «skvist» fordi han måtte kaste to ruter for å kunne holde kl. K. Men Vest var den redende engel med ru. D 6 4 og Syd måtte tape et ruterstikk i sluttspeillet.

Syd overså at det for en gangs skyld

ville ha vært det riktige spill å *stjele med sp.* Ess tredje gang hjerter ble spilt. Etter å ha eliminert kløver, setter han så motparten inn på sp. K. Det er vel mest sannsynlig at Vest har sp. K. Isåfall er det ikke mere å spille om, for enten må det bli oppspill til rutersaksen i bakhånd eller også til dobbeltrenons. Er det derimot Øst som har sp. K, er kontrakten like opplagt hvis ikke ruter kommer tilbake. Og returnerer Øst ruter, får spilleren en dobbelt sjanse. Den eneste sats som kan drepe kontrakten er sp. K hos Øst og ru. Dame 10 hos Vest.

LA TRUMFEN VOKSE!

Teknisk sett forlater vi nå eliminasjon for å gå over til trumf-fremmelse:

Nord gir. Nord-Syd i faresonen.

♠ 8 3		♠ 6 2
♥ E 7 4 2		♥ 10 8 3
♦ K 6		♦ ED Kn 9 7 5
♣ E K 7 3 2		♣ 10 6

♠ ED Kn		♠ 6 2
♥ D 9 6 5		♥ 10 8 3
♦ 8 2		♦ ED Kn 9 7 5
♣ D Kn 8 4		♣ 10 6

♠ K 10 9 7 5 4		♠ 6 2
♥ K Kn		♥ 10 8 3
♦ 10 4 3		♦ ED Kn 9 7 5
♣ 9 5		♣ 10 6

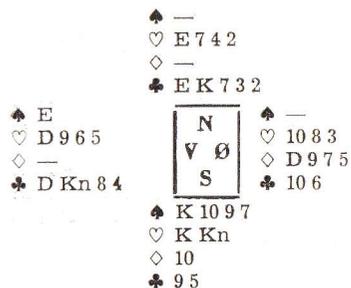
Meldingene gikk slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♦	1 ♠	1 gr.
—	2 ♦	2 ♠	Dobl.
—	—	—	—

Spillere, som pleier å avgi så hårfine doblinger (spesielt når de selv sitter på 3 grand) burde i det minste være i stand til å følge opp med et meget skarpt motspill. Men hva som skjedde var dette:

Vest startet med ru. 8 og Øst fikk stikket for Knekten. Han returnerte trumf til makkers Knekt og Vest fort-

satte med ruter. For å hindre ruterstjeling på bordet, måtte Øst spille trumf igjen. Det ga følgende situasjon:

Nå finnes det ikke lenger noe beten-
de motspill. La oss si at Vest tar for
trumpf Ess og spiller seg fri i kløver.
Da tar spilleren bare tre runder hjer-
ter og skviser deretter Vest i hjerter
og kløver.

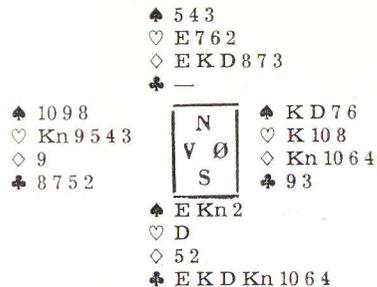
For å gjøre et nytt forsøk antar vi
at Vest i diagramposisjonen spiller
kløver for å bryte skvisen. Spilleren
trekker da tre runder kløver og spiller
Vest inn på sp. Ess. Vest returnerer
hjerter og nå foreligger det en pen og
pyntelig dobbeltskvis.

Men gå tilbake til stikk nr. 2 (hvor
Vest er inne på sp. Kn). Forutsatt at
makker ikke har mer enn 6 ruter, kan
Vest bete kontrakten så meget han
vil. Han skulle ha tatt sp. Ess for å
strippe Nord for trumpf. Deretter retur-
nerer han ruter. Øst tar sine to ruter-
stikk og når han fortsetter med ruter,
kan spilleren ikke hindre sp. D hos
Vest fra å ta stikk.

Let å overse — tross alt!

OFRER DE ESSET?

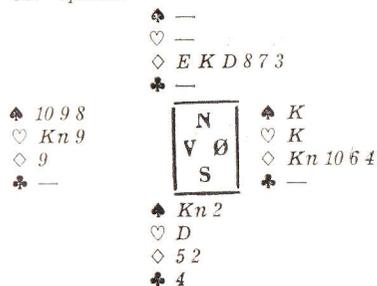
I skvisens tidsalder hender det titt
og ofte at man tar for et ess for å
etablere et truselkort, men et korrekt
avkast av et ess forekommer heller i
problemer enn i praktisk bridge. Det
krever en spesiell merkelig fordeling
som f. eks. følgende:

Som Syd har De havnet i 7 grand.
Vest starter med sp. 10 og De stikker
Østs Dame med Esset. Nå har De 12
stikk opplagt og hvis ruterfarven ikke
går, er den beste sjansen å finne sp.
K sammen med ruterholdet på samme
hånd. Men det er en teknisk vanske-
lighet ved å gjennomføre denne skvisen.
De må nemlig spille en runde hjerter
før skvisen vil virke, men gjør De det,
har De ingen hjemkomst til kløverfar-
ven.

Problemets løsning ligger i å kaste
— *hj. Ess!* Da får De to trusler mot
Øst: sp. Kn og hj. D. Når siste kløver
spilles, blir da Øst offer for en gjen-
tatt skvis.

Av hensyn til mindre rutinerte spillere som kan ha vanskelig for å se hvorledes den gjentatte skvisen vil knuse Øst, tar Red. med et diagram som viser stillingen i det øyeblikk den siste kløver spilles.

På kl. 4 må Øst enten kaste en av sine konger, hvoretter Syd fortsetter med sitt godspilte kort i denne farven — eller også må Øst kaste en ruter, hvoretter Nord tar resten av stikkene.

FERENC JUSZT:

RENONSVISNING

Idéen om renonsvisning ved hjelp av en «unødvendig» hoppmelding ble lansert av Terence Reese i sin bok «On Acol and modern bidding». Tanken ble imidlertid ikke nærmere utredet, og den har ikke slått an — det er meget få spillere som bruker den. Her i landet er det, så vidt jeg vet, bare en liten krets innen Akademisk Bridgeklubb.

Culbertson var inne på tanken at en direkte hoppmelding som f. e. 1 spar — 3 ruter skulle vise renons i ruter med spartilpasning. Idéen var dødfødt: hoppmelding i ny farve som krav til utgang er en så pass viktig melding — og den forekommer så uendelig oftere enn renons i sidefarve med tilpasning til åpningsfarven — at den ikke kunne unnværes.

Etter en radiosending — hvor det ble meldt en 7er ved hjelp av den «unødvendige» hoppmeldingen — og etter diskusjonen om meldeprøver i Bridge, er det på plass å komme med en kortere redegjørelse.

Her vil jeg innskyte at meldingen — i den form jeg kommer til å gjøre rede for den — er innebygget i Acollmekanismen, som forutsetter bruken av kontrollvisende cue-bids og bruken av Culbertsons 4—5 grand. Ennvidere: når man anvender Culbertsons 4—5 grand, etter at en av makkerne har avgitt en renonsvisende hoppmelding, regner man ikke med et ess eller konge som er i makkers renonsfarge! — Men alt dette utelukker ikke at andre meldesystemer også kan innarbeide konvensjonen i sløtsteknikken.

Først må jeg klarlegge hva som menes med et «unødvendig» hopp. Enklest er det å gi noen eksempler:

Nord	Syd
1 sp	2 hj
4 kl	

Hoppet til 4 kløver er «unødvendig» da ny farve på 3-trinnet ville ha vært krav. Hoppmeldingen betyr altså: Nord har gode nok kort til å hoppe i 4 hjerter og er renons i kløver. Meldingen utelukker ikke at hoppmelderen kan ha et eller flere ess.

Nord	Syd
1 ru	1 sp
4 hj	

Hoppet til 4 hjerter er «unødvendig», da 3 hjerter er krav. Allerede en 2 hjerter melding er en sterk reversmelding, men — etter Acoll — ikke krav. Hop-

pet viser at åpneren i det minste vil spille 4 spar og gir samtidig beskjed om renons i hjerter.

Det er altså ikke vanskelig å se når et hopp er «unødvendig», — men enkelte situasjoner må belyses nærmere:

Nord	Syd
1 hj	3 sp

Her må man rett og slett bli enige om hva meldingen skal bety. Den kan enten vise en hånd som ville ha åpnet på 3 spar eller også vise kjempe tilpasning til hjerter med gode kort og renons i spar. Den siste variant, mener jeg, er best, da en ellers svak hånd med en mile-lang sparfarve trygt kan melde spar på ett-trinnet og bare gjenta farven lavest mulig — 3 ganger om nødvendig — og makker vil forstå hele situasjonen.

Litt mere omstridt kan denne situasjonen være:

Nord	Syd
1 sp	4 hj

Men jeg mener at også her er det best å betrakte den som visning av hjerter-renons med meget god tilpasning til spar. (Nota bene: Acol betrakter hoppet til 4 spar over makkers 1 spar åpning som en meget sterk melding men uten ekstreme fordelingsverdier.)

Som det gjerne er med andre ting skal også renonsvisningen brukes med varsomhet. Hånden må selvfølgelig ha virkelig god trumfstøtte og råde over atskillig billedstyrke ellers.

Men istedet for å fordype meg i teoretiske betraktninger, vil jeg heller belyse teknikken med et par eksempler som alle er hentet fra praktisk bridge.

Spillet som var sendt i Kringkastingen den 8/12—59 var gitt som meldeprøve:

Nord-Syd i sonen, Vest gir:

Vest:	Øst:
♠ KD3	♠ —
♥ EK1064	♥ DKn985
♦ ED5	♦ KKn742
♣ Kn7	♣ E95

N
V Ø
S

Med Alf Gudbrandsen som Øst og undertegnede som Vest falt meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 hj	1 sp	3 sp	pass
4 ru	pass	5 kl	pass
5 gr	pass	6 ru	pass
7 hj	pass	pass	pass

Østs hopp til 3 spar over Nord's 1 spar viser spar-renons og ypperlig tilpasning til hjerter. — Vest har en del «bortkastede» poeng i kongen og damen spar, men varter Øst opp med de rette kortene i sidefarvene ruter og kløver så er i alle fall lille mopen klar. Derfor valgte jeg å gå forbi 3 grand. Men jeg unnlot med vilje å hoppe direkte til 4 grand, til tross for at hånden er sterk nok til det og at den tilfredsstillende betingelsene: 2 ess og 1 konge i meldt farve, her hjerter. Et direkte hopp til 4 grand ville nærmest tvinge makker til å vise kløver esset — hvis han har det. På det tidspunktet visste jeg ikke hvor langt vi skulle, og jeg var lite interessert i en framtvungen essvisning. (Hadde makker meldt 4 hjerter over 4 ruter, så hadde jeg nok fulgt opp med 4 grand og for etterpå å overlate avgjørelsen til makker.) Men, tenkte jeg, vil makker *frivillig* vise kløver esset med å melde 5 kløver og gå forbi 4 hjerter, jo, da er saken meget interessant! — Øst har en god hånd og følger opp: 5 kløver. — 5 grand røper interessen for store mopen (man kan ikke lenger lande lavere enn 6 hjerter!) og viser at paret disponerer over alle første kontroller og viser en konge i *meldt* farve, her nødvendigvis hjerter. — Øst ser alt dette, men han kan ikke se ruter damen og kan derfor ikke gå direkte til 7 hjerter. Men Øst har anledning til å vise at han selv er interessert i 7 hjerter med å vise ruter kongen: 6 ruter. — Den avsluttende 7 hjerter melding falt da ganske naturlig.

Etterpå opplyste programlederen, Sverre Haagensen, at spillet var tatt fra en stor svensk parturnering hvor bare et par fant fram til lille mopen og ingen til store mopen. Spillet ble også brukt i dansk radio, hvor 3 par forsøkte seg på meldeprøven. Et par meldte 4, ett 6 og ett 7 hjerter.

Neste spill er hentet fra Oslo-eliten 1958.

Vest:	Øst:
♠ ED9xx	♠ KKn10xx
♥ x	♥ EKnxx
♦ DKnxxx	♦ —
♣ xx	♣ ED10x

N
V Ø
S

Bare to par kom i mopen. — Kittelsen—Sjøli meldte:

Vest	Øst
pass	1 sp
4 sp	6 sp

Min makker — Mattis Mathiesen — valgte å åpne på Vests kort: 1 spar. Øst's hånd er som skapt for det «unødvendige» hopp: 4 ruter. — Vest har svake kort og må bakpedale så meget han kan: 4 spar. — Øst kan ikke gi seg ennå: 4 grand, Culbertsons som viser 2 ess — altså utenom ruterrenonsen — og konge i meldt farve, her nødvendigvis spar. — Se nå på Vests hånd og tenk over de informasjonen som er gitte: kjempe støtte til spar med kongen i spissen, hjerter og kløver ess og ruterrenons! — Jo, 6 spar, kom det fra Vest. Og — hva som

O sole mio eia var jeg der

I Bridge nr. 5 har Olav Eide en artikkel der han omhandler norsk lags deltagelse i Turin som utgangspunkt.

Når man mener at det er grunnlag for å reise kritikk, bør man være sikker på at man har førsteklases kjennskap til saken, holde et noenlunde sømmelig språk og ikke glemme at man har til oppgave å lede de villfarne på rett vei. Ekstra forsiktig bør man vel være når man etter egen mening er part i saken, og om den form for «gratulasjon» som foreligger i anledningen må man forsiktig kunne si: uklar i skriveøyeblikket.

Det er en kjennsgjerning at «Det blå lag» var forbundets gjester ved propagandaarrangementet som forbundet hadde i fjor. I Oslo spilte laget offisiell landskamp mot Norge, representert ved Eide-Skaug, Johansen-Larsson og Stang Wolf-Aslaksen i pakt med forbundets uttagningsprinsipper, i det parestrene fikk prøve seg på hjemmebane i Trondheim.

Italienerne hadde etter turneen vanskelig for å styre sin begeistring over den gjestfrihet og velvilje de var blitt møtt med rundt omkring i vårt land. Initiativet til denne propagandaturen har kommet fra Halle og det uegenyttige arbeidet og den innsats han gjorde sammen med generalsekretæren må naturlig nok bli lagt merke til av våre gjester. Dette uten forkleinselse for alle de som gjorde sitt til det vellykkede arrangementet.

Bridgeassoziazione Di Torino er organisasjonsmessig å sammenligne med en krets innen Norsk Bridgeforbund. Med byen Aosta som vert og ett spillekasino til å dekke det økonomiske er så Ranik Halle oppfordret til selv å ta ut spillere til et dublikatlag og samtlige er så invitert til Italia. Videre kommentarer på dette punkt er sikkert ikke nødvendig.

Dog vil jeg gjerne påvise hvorledes Eide har kommet frem til følgende konklusjon: «Det jeg her har pekt på

trekker delvis i retning av privat innbydelse og delvis i retning av offisiell representasjon», for så siden å slå fast at det er offisiell representasjon selv om ikke dette kommer klart til syne i innlegget.

Som utgangspunkt peker Eide på «Morgenpostens» artikkel 29. april, med denne overskriften: «Norsk lag til Turin. 4-kantturnering mellom Belgia, Italia og Nederland.» *Morgenposten fortsetter, men det passer ikke for Eide:* «Turin Bridgeforbund arrangerer fra 26. til 28. mai en internasjonal turnering og til den er presidenten i Norsk Bridgeforbund, Ranik Halle, og generalsekretæren, Bjørn Larsen, invitert sammen med 3 spillere som de har valgt ut. De er Eilif Andersen, Knut Skaug og Carl Stang Wolf.»

Det hersker ikke tvil om at dette er en melding til pressen enten fra Ranik Halle eller Bjørn Larsen.

I Bridge nr. 4 har dets redaktør kommentert «Morgenpostens» pressemelding således:

NORSK BRIDGEFORBUND MEDDELER

Norske bridgespillere på langtur.

«I tiden 26. til 28. mai skal det foregå en turnering i Saint Vincente i Aostadalen i Nord-Italia med Bridgeassoziazione som arrangør. Til turneringen er også invitert norske spillere, og de som er invitert er Ranik Halle og Bjørn Larsen — henholdsvis president og generalsekretær i Norsk Bridgeforbund — samt Eilif Andersen, Knut Skaug og Carl Stang Wolff. «Morgenposten» opplyser at de øvrige på laget er tatt ut av Halle og Larsen.»

Fra «Morgenpostens» pressemelding 29. april bruker nå Eide overskriften: Norsk lag til Turin. 4-kantturnering mellom Belgia, Italia og Nederland, og unnlater å nevne resten av meldingen. Som erstatning for dette griper han fatt i den meddelelse som

foreligger i Bridge nr. 4 med «Morgenpostens» pressemelding som kilde. (Sikkert ordrett foran.)

Kommentarene eller omskrivningen til Bridge er nå plutselig blitt en offisiell redegjørelse utsendt fra Norsk Bridgeforbunds kontor. Hva skal vi kalle dette?*

Når det gjelder påtalen om Bjørn Larsens deltagelse ved EM-turneringen vil det sikkert alltid være delte meninger ved en uttagnings. Kritikken over at Bjørn Larsen er funnet verdig til å representere i den grad som tilfellet har vært bør rettes mot et samlet forbundsstyre og ikke mot én enkelt mann som kanskje ved enkelte høve har hatt en annen mening. Det kan også fortelles at initiativet til Bjørn Larsens deltagelse har kommet fra Eides egen klubb.

* I Kjære Strand, hva i allverdens navn er det du beskylder Red. for? Som redaktør av BRIDGE har jeg ikke med et neste ord «omskrevet» noe som helst i Forbundets egen utsendte pressemeldelse, men tatt den inn ordrett!

De faktiske forhold er følgende:

Pressemeldingen om Italiaturen tok jeg gjennom posten direkte fra Forbundet. Meldingen var skrevet på Forbundets offisielle skriveark, den var behørig undertegnet av Bjørn Larsen og den var forsynt med det offisielle stemplet (generalsekretærstemplet). Så den var reell nok.

Denne pressemeldingen ble tatt ordrett inn i BRIDGE nr. 4. Ikke et ord manglet. Jeg tok for ordens skyld også med pressemeldingens overskrift som lød:

«Norske bridgespillere på langtur.»

For å gjøre det tindrende klart at det dreiet seg om en pressemelding fra Norsk Bridgeforbund satte jeg over med store bokstaver:

NORSK BRIDGEFORBUND
MEDDELER

Da Morgenposten den 29. april bragte den interessante nyhet at spillerne på laget var tatt ut av Halle og Larsen — se Strands sitat fra Morgenposten — satte jeg til følgende setning:

«Morgenposten opplyser at de andre på laget er tatt ut av Halle og Larsen»

OLAV EIDE:

Da jeg leste Strands svar til meg ble jeg oppriktig overrasket over at han synes å være ergerlig over at jeg kom frem til den konklusjonen at Italiaturen ikke var en privat forestilling men et offisielt arrangement. Alle vet jo at Strand som forbundsstyremedlem var til stede på Bridgetinget og selv fikk høre Halles uttalelse om at det var LANDSKAMP.

Etter hvert som denne sak har utviklet seg forstår jeg bedre hans atferd og reaksjon. Hvis jeg som Forbundsstyremedlem hadde opplevd at presidenten offisielt meddelte Bridgetinget at Norsk Bridgeforbund hadde spilt en landskamp som jeg inderlig godt visste ikke var besluttet spilt av forbundsstyret (eller arbeidsutvalget) ville nok også jeg ha reagert. Men ikke etterpå i pressen, slik som Strand, men derimot på Bridgetinget. Men her får jo enhver ha sin oppfatning om hva som er rett og riktig.

Det var Strands uttalelse «Når man mener å ha grunnlag for kritikk, bør man være sikker på at man har førstehånds kjennskap til saken» som fikk meg til å skrive til Norsk Bridge-

av den enkle grunn at jeg naturligvis ville at mine lesere skulle være like godt orientert som Morgenpostens. Med en så klar og utvetydig kildeanvisning anså jeg enhver misforståelse for uteløst.

Når du derfor i din polemikk med Eide påstår:

- 1) at Red. skal ha «kommentert Morgenpostens meddelelse således» (idet du gjengir Forbundets originale pressemelding in extenso) og
- 2) at Red. «med Morgenpostens pressemelding som kilde» skal ha laget «kommentarene eller omskrivningene (huff) når saken gjelder Forbundets originale pressemelding, så tvinger du meg jo til å klarlegge de faktiske forholdene. Redegjørelse i BRIDGE er ikke «plutselig blitt offisiell» — den har vært det hele tiden. Ordrett slik Bjørn Larsen sendte den ut. Red.

forbund etter de faktiske opplysningene i denne sak. Som saken deretter utviklet seg har jeg all grunn til å takke Strand fordi han fikk meg inn på denne linjen.

Mitt brev til Norsk Bridgeforbund lød slik:

I anledning tilsvar på min artikkel i Bridge nr. 5 fra forbundsstyremedlem herr Arthur Strand, hvor han bl. a. sier at jeg er dårlig orientert, skal jeg få lov å be om utdrag av referater fra bridgetinget vedrørende herr Bergo's spørsmål om Italiaturen og herr Halles svar på dette.

Samtidig vil jeg be om å få utdrag av protokollerte vedtak som forbundsstyret har gjort vedr. samme Italiatur. Såvidt jeg har forstått herr Halles svar, ble denne firkant-turnering spilt som landskamp.

På hvilket tidspunkt var dette på det rene,

På dette brevet fikk jeg dette svaret:

Vi viser til Deres brev av 12. ds. Til Deres spørsmål om Bridgetinget 1961's protokoll vedrørende deltakelsen i St. Vincent, kan meddeles at denne lyder således (sitat):

«Under posten internasjonale arrangementes redegjorde presidenten, etter anmodning fra K. Bergo, for deltakelsen i St. Vincent, og etter presidentens redegjørelse sa K. Bergo at han etter dette ville ønske at representantene ikke baksnakket presidenten for å ha mottatt innbydelsen. Videre ble det redegjort for at deltakelsen ikke kostet forbundet noe».

Protokollen er undertegnet av herrene Agnar Renolen og Arvid Gjønvik, valgt av Bridgetinget 1961. Selv om enkeltpersoner ikke har noen generell adgang til utdrag fra forbundets protokoller, vil vi ikke motsette oss at ovennevnte blir offentliggjort.

Deres anmodning «om å få utdrag av protokollerte vedtak som forbundsstyret har gjort vedr. samme Italiatur», kan besvares således:

Det er intet vedtak, idet forbundsstyret ikke behandler medlemmers eller andres private gjøremål.

Med mitt syn på en så viktig sak som landskamp, ville jeg for min del aldri brukt uttrykk som «medlemmers eller andres private gjøremål», men det skal jeg ikke gå nærmere inn på her.

En ser jo klart at jeg ikke fikk noe svar på mitt direkte spørsmål om på hvilket tidspunkt det var på det rene at det var en landskamp. For at ikke Strand skulle tro at jeg ikke gjorde hva jeg kunne for å få brakt på det rene de faktiske forhold, tok jeg like godt en telefon til Drammen for å få Strands hjelp til å klarlegge faktum. For ikke å risikere noen beskyldninger av den art som så dagens lys i tilsvarene på de angrep som Aksel Theien rettet mot Norsk Bridgeforbund i «Dagbladet» for kort tid siden.— tilater jeg meg her å gjengi den bekreftelsen av samtalen som Strand uoppfordret sendte meg:

Jeg tør vise til personlig telefonsamtale i dag, hvor du ba meg avgi uttalelse om Norsk Bridgeforbund spilte landskamp mot Italia 26. til 28. mai d. å.

For at det ikke skal oppstå misforståelser eller feiltolkning av noen som helst art for begge vedkommende bekrefter jeg herved min redegjørelse i telefonsamtalen.

«Saken har ikke vært behandlet i forbund eller utvalgsmøte. Jeg må vise til den redegjørelse som presidenten — på forespørsel — ga på forbundstinget. Jeg fikk her det inntrykk at italienerne gjerne ville betegne det som en landskamp, men dette var dog noe uklart. Jeg tror jeg har presidenten på kornet, når jeg sier at han, som gentleman, ikke ønsket å kommentere denne betegnelse.

Min mening er at innbydelsen var personlig.

En henvendelse til det italienske forbund vil sikkert bringe klarhet i saken.

Strands bekreftelse gir et helt riktig inntrykk av vår telefonsamtale. Han var ikke i stand til å svare ja eller nei på mitt enkle spørsmål om Italiaturen hadde vært landskamp. Som en ser henviser han til presidentens redegjørelse som han selv betegner som

«noe uklart» på dette punkt. Det er en fin måte å «forklare» på. Overfor denne opptrøden av et forbundsstyremedlem som ikke er i stand til selv å svare ja eller nei på spørsmålet om NBF har spilt en landskamp, skal jeg bare innskrenke meg til å sitere hans flotte innledning i svaret på min artikkel «O sole mio»: Når man mener at det er grunnlag for å reise kritikk, bør man være sikker på å ha førstehåndskjennskap til saken (uthevet her) og ikke glemmer at man har til oppgave å lede de villfarne på rett vei!!

Det forekommer meg at Strand selv i en prosedyre som etter min mening hadde vært salig fader Holberg verdig, mangler noe vesentlig av det «førstehåndskjennskap» som han selv oppstiller som krav til å kritisere andre — og det enda han selv sitter i Forbundsstyret. Når et Forbundsstyremedlem ikke er bedre orientert, synes jeg ikke han skulle skyte på andre.

Helt ut i parodien synes jeg vi kommer når et av Norsk Bridgeforbunds forbundsstyremedlemmer anviser et medlem til å henvende seg til det italienske forbundet for å bringe på det rene om Norsk Bridgeforbund har spilt landskamp eller ei! Riktignok er jeg ikke forbundsstyremedlem, men jeg håper at jeg ikke er alt for enfoldig når jeg mener at et så enkelt spørsmål må kunne klarlegges i Norge. Spesielt etter at presidenten på Bridgetinget ut-

Leif Nielsen:

«En påstand og en anmodning»

Theien har i «Bridge» nr. 5 en artikkel med insinuasjoner, løse påstander og uriktige opplysninger. Det gjelder «Astra»s protest i NM-finalen og de personer som hadde med denne å gjøre. La oss se litt både på personene og avgjørelsen:

Turneringskomite:

J. Elvig (ikke medlem av «Astra», da han er opptatt i en annen klubb på «Astra»s spilleaften), Nils Krekling

talte at Norge hadde spilt landskamp mot Italia.

Jeg begriper enn videre ikke hva Strand mener når han sier: «Jeg tror jeg har presidenten på kornet, når jeg sier at han, som gentleman, ikke ønsket å kommentere denne betegnelse» (landskamp mot italienerne).

Jeg lurer virkelig på hva slags skytevåpen Strand er i besittelse av. For Halles skyld håper jeg inderlig at han bommer like ettertrykkelig som jeg synes han har bommet her.

Slik som denne sak har utviklet seg, mener jeg at forbundets medlemmer har krav på å få en fullstendig redegjørelse for hva som er foregått. Som medlem av Norsk Bridgeforbund tillater jeg meg derfor å stille følgende spørsmål til Norsk Bridgeforbund — og da presidenten jo er så sterkt engasjert i saken tillater jeg meg å adressere spørsmålene til varapresident Otto Berggrav:

- 1) Hva er hendingsforløpet i denne sak?
- 2) På hvilket tidspunkt ble italienernes ønske om landskamp første gang satt frem, og av hvilken italiensk instans ble forslaget fremmet?
- 3) Er Norsk Bridgeforbund av den oppfatning at avtaler om landskamper kan inngås av noen annen organisasjonsmessig instans enn Forbundsstyret (evt. arbeidsutvalget)?
- 4) Hva er grunnen til at saken ikke har vært behandlet i forbunds- eller utvalgsmøte når presidenten på Bridgetinget sa at Norge hadde spilt landskamp?

(daværende medlem av «Sinsen», Bjørn Larsen (medlem av «Astra», med hederstegn fra «Sinsen» og muligens medlemskort herfra, i mots. til sistnevnte).

Appellkomite:

Per Elind (medlem av «Astra» og formann i Oslo bridgekrets), W. Myhren (medlem av «Fortuna», OHF og «Astra»), de to sistnevnte har nettopp fått NBF's hederstegn. Ambjörg Amundsen (har ikke søkt om opptagelse i «Astra»

♠ E 9 3
♥ K 5 4
♦ E 9 7 5 2
♣ E 1 0

N
V Ø
S

♠ K D K n 8 5
♥ E D 6
♦ K D 4
♣ K 7

Vest åpner med 1 ru. og Øst hopper til 2 spar. Hvis nå Vest lar iveren løpe av med seg og melder 4 grand, får han svaret 5 ru. Men hva så? Er sparfarven gående? Har makker ru K? Og har han i tilfelle ru. K x x? Er det dekning for tredje hjerter?

Dette eksemplet viser at Vests beste melding heter 3 spar. Når Øst nå spør med 4 grand, får han 3 ess til svar. Og neste gang han spør får han rede på 1 konge. I og med sparstøtten i annen melderunde, ligger storeslemmen klinkende klar for øst. Legg merke til *tredjekontrollenes* viktige rolle, og husk at det er den spiller som har de fleste tredjekontroller, som om mulig bør avgi 4 grandmeldingen.

I Culbertsons opprinnelige 4-5 grandkonvensjon måtte 4 grandmelderen ha enten 3 ess eller 2 ess og kongen i en av makkerparet meldt farve. Blackwood løste atskillig på disse stramme krav, som av og til førte til kunstige kortfarvemeldinger for å få meldt en kongefarve som forberedelse til 4 grand. Men selv Blackwood fastholder et bestemt krav om 2 ess på 4 grandmelderens hånd, hvis *kløver* er trumf og 1 ess hvis *ruter* er trumf. Den nye grandkonvensjonen stiller intet som helst krav til antall ess hos 4 grandmelderen, hvis paret befinner seg i en klar slemsonsone. Teknisk sett er det alltid anledning til å stanse i 5 grand, og mangler makkerparet i dette tilfelle — 3 — tre — ess, kan vel ingen for alvor hevde at paret befinner seg i en klar slemsonsone.

Her er et eksempel på en korrekt 4 grandmelding på en ess-løs hånd:

Nord	Syd
1 ♠	1 gr.
2 ♠	2 gr.
3 ♦	3 hj.
3 ♠	?

For de lesere som ikke fullt ut behersker Viennateknikken, skal jeg gi

et par forklaringer på meldingsforløpet, før jeg går videre:

Kløveråpningen viser en hånd på 19—30 punkter. Syds grandsvar er krav til utgang og ber samtidig åpneren om å fortelle hvor mange punkter han har. 2 spar er derfor en helt kunstig melding som viser at åpneren har 27 eller 28 punkter — hans styrke er dermed klarlagt så nøyaktig at det bare kan være en knekt i differanse.

Etter å ha fått rede på åpnerens styrke, vil svarhånden ha greie på hans fordeling. Derfor melder han 2 grand, som er en søkemelding. Svaret 3 ru. viser meldbar ruterfarve. Syd viser så sin hjerterfarve med 3 hj. og får 3 spar fra makker. Det benekter 4-korts hjerter hos åpneren, og forteller at han har 4 spar.

La oss nå kikke på Syds kort:

♠ K D K n 9
♥ K D 10 7
♦ K 6
♣ K 8 3

En nydelig hånd vis a vis makkers melding. Men en ess-løs hånd. Allikevel er det bare spørsmål om det er 6 eller 7 spar i kortene. Åpneren har jo vist 27/28 punkter.

Åpneren kan sitte med bare 3 ess. I så fall har han 2 damer eller 1 dame og 3 knekter. Da heter den korrekte sluttmelding 6 grand. Men hva hvis åpneren har 4 blanke ess?

Svarene på fordelingssøkemeldingen 2 grand viser at åpneren har 4 ruter og 4 spar. Ergo har han bare 5 kort tilsammen i hjerter og kløver — og disse 5 kortene er dekket av 5 topphonnører i disse to farvene. Sitter sparfarven fordelt 3—2 har Syd råd til å stjele 2 ruter før han tar ut den siste trumfen. Skulle sparfarven sitte 4—1 har spilleren valget mellom en hjerterfinesse eller en eventuell skvis.

I alle tilfelle melder selvsagt Syd 4 grand for å høre hvor mange ess åpneren har.

Men før vi forlater dette spørsmålssnur vi litt på farvene hos Syd og gir ham:

♠ K 8 3
♥ K D 10 7
♦ K D K n 9
♣ K 6

Meldingsforløpet blir nøyaktig det samme. Syd lar seg ikke forlede til straks å søke slem i ruter, når han får høre makker melde farven. Han undersøker om det også skulle være tilpasning i hjerter. Etter svaret 3 spar, melder han 4 grand og legger sluttmeldingen i 7 ruter, hvis makker har 4 ess og i 6 grand hvis makker bare har 3 ess.

I parentes bemerket ville Syd — *selv med 8 kort i kløver og ruter* — fortsatt å «søke» etter tilpasning i edel farve, fordi han ønsker å *vill-lede* motparten som «lytter på tråden». Dette kan han gjøre, fordi han er «kaptein» og derfor bestemmer sluttkontrakten, medmindre makker har så store umeldte reserver at det skal spilles storeslem.

SVARENE PÅ 4 GRAND

er preget av italiensk innflytelse, men følger ikke helt samme retningslinjer.

5 kløver viser 0 eller 3 ess

5 ruter viser 1 eller 4 ess.

5 hjerter viser 2 nabo ess

5 spar viser 2 ess som ikke er naboer.

Italienernes løsning med et skille på 3 ess i kløver og ruter er en suveren

meldeøkonomisk løsning. Det skal uhyre meget til for at 4 grandmelderen ikke skal kunne skille mellom de to situasjoner svarene 5 ruter og 5 kløver gir uttrykk for.

Svarene på 5 hjerter og 5 spar avviker noe fra italienerne. De lar nemlig 5 hjerter vise 2 *like* ess (2 røde eller 2 sorte ess eller 2 edle eller 2 uedle ess). Regelen om «naboess» er langt lettere og gir ofte veldig eksakte opplysninger.

La oss nå se hvorledes disse regler virker. Først tar vi det tilfelle at 4 grandmelderen ikke har et eneste ess på sin hånd. Hvis makker bare har 2 ess, er slem utelukket og kontrakten må ikke høyere enn 5 hjerter, 5 spar eller 5 grand. (Jeg kommer senere tilbake til hvorledes vi teknisk stopper i 5 grand.)

Sitter 4 grandmelderen selv med 2 ess er det likegyldig for ham om makkers 2 ess er plasert for hjerter svar eller sparsvar. Han vet jo alltid at paret har 4 ess.

Men sitter 4 grandmelderen bare med 1 ess — og det forekommer ganske ofte — så får vi et interessant innblikk i hvorledes konvensjonen virker og hvor effektiv den er.

4 grandmelderen har:	Makker svarer:	som viser:
♠ Ess	5 ♠ 5 ♥	2 ess som ikke er naboer. Altså hj./kl. ess. 2 naboess. Altså hj./ru. eller ru/kl. Svarhånden må ha ru. ess.
♥ Ess	5 ♠ 5 ♥	2 ess som ikke er naboer. Altså sp. ess sammen med ru. ess eller kl.ess. 2 naboess. Altså ru/kl. ess.
♦ Ess	5 ♠ 5 ♥	2 ess som ikke er naboer. Altså kl. ess sammen med sp. ess eller hj. ess. 2 naboess. Må være sp. ess og hj. ess.
♣ Ess	5 ♠ 5 ♥	2 ess som ikke er naboer. Altså sp. ess og ru. ess. 2 naboess. Altså sp. ess + hj. ess eller hj. ess + ru. ess. Svarhånden må ha hjerteresset.

Med andre ord: 4 grandmelderen får i beste fall rede på nøyaktig hvilke ess makker har og i dårligste fall kan han alltid med sikkerhet identifisere 1 av makkers ess.

Her er et eksempel på betydningen av å kunne plasere 2 ess med sikkerhet:

E 8 6 2
E 5
D 7 4
9 7 5 2

N
V Ø
S

K D Kn 7 5 4
8 4
E K Kn 2
8

pass 1 ♠
3 ♣ 4 gr.
5 ♥ 6 sp.

Disse to hendene som er hentet fra en turnering, er meget interessante. La oss si at De bruker vanlig Blackwood og får svaret 5 hjerter som viser 2 ess. Det kan være sp. ess og kl. ess — og melder kan ikke vite om motparten starter med å ta 2 hjerterstikk.

Men da løser vel spørremeldingene problemet? sier De. Jeg lurer på det — La oss se.

Vest	Øst
pass	1 sp.
3 sp.	4 hj?
4 gr.	5 hj?
6 sp.	

Det ser jo ut til å holde. Men la oss tenke at det første svaret er avgitt på hj. ess og kl. ess. Da blir svaret på den gjentatte spørremeldingen 6 kl. — ikke 6 spar. Og med hjerter ut — og spar ess hos motparten er slemmen solgt.

Det nytter heller ikke i dette siste tilfelle å starte spørremeldingen i kløver for da vil meldingene gå:

Vest	Øst
pass	1 sp.
3 sp.	4 kl.?
4 gr.	5 kl.?
6 sp.	

og hjerterfarven ligger helt åpen.

Men tilbake til svaret på 4 grandmeldingen. La oss tenke oss at meldingene går:

Vest	Øst
pass	1 sp.
3 sp.	4 gr.
5 sp.	pass!!

5 spar viser 2 ess som ikke er naboess. Det betyr altså at svarhånden har kløver ess sammen med spares eller hjerteress. Og da passer grandmelderen, for enten mangler hjerteresset — og da er det 2 raske hjerterapere — eller også mangler spareset og da betes kontrakten med hjerter ut.

FORHOLDET TIL MOTPARTEN

Det er klart at motparten også «lytter på tråden». Spørsmålet er derfor: Hvem tjener mest på den nye grandkonvensjonen?

Har slemparet alle 4 ess, spiller det ingen rolle hvilken slemkonvensjon de bruker. Motparten vet like meget — eller like lite — uansett hvilken vei meldingen går til f.eks. 7 grand.

Men når slemparet tilsammen har 3 ess oppstår problemet: Hvor meget får motparten vite?

Når motstanderne bare har 1 ess vil dette i 50 % av tilfellene sitte hos utspilleren og i de andre 50 % av tilfellene hos hans makker.

I de 50 % av tilfellene hvor utspilleren ikke selv har noe ess, kan han ingenting vite om hvorledes svarhåndens 2 ess sitter plasert. Svaret 5 hjerter kan f.eks. like meget bety at svarhånden har sp. ess + ru. ess eller ru. ess + kl. ess og svaret 5 spar byr likeledes på en rekke varianter. Det er derfor innlysende at 4 grandmelderen som kan plasere det ene eller begge makkers ess, teknisk sett «tjener» på den nye varianten.

I de tilfellene hvor utspilleren sitter med 1 ess, vil han i visse tilfelle se hvilke 2 ess svarhånden har og i de andre tilfellene se 1 av de to essene. Det avhenger av hvilket ess han har og av meldingene. La oss si at utspilleren har spar ess eller kløver ess.

Melder svarhånden 5 spar, kan utspilleren se at svarhånden har hj. ess og kløver ess (hvis han selv har sp. ess) og at svarhånden har sp. ess + ru. ess (hvis utspilleren sitter med kl. ess). I dette tilfelle vil 4 grandmelderen sitte med 1 av de røde essene og bare kunne identifisere 1 av makkers ess.

Men heter svaret 5 hj. er det 4 grandmelderen som (med 1 av de rø-

de essene) kan identifisere begge makkers ess og utspilleren bare lokalisere det ene.

Det omvendte er tilfelle hvis utspilleren har 1 av de røde essene og 4 grandmelderen har 1 av de sorte essene.

4 grandmelderen er altså teknisk best stilt i de 50 % av tilfellene hvor utspilleren ikke har noe ess og i halvparten av de gjenværende tilfellene, hvor meldingene gir ham anledning til å identifisere 2 ess (mot det ene ess utspilleren kan lokalisere). Det gir tilsammen 75 % i favør av grandmelderen og 25 % i favør av utspilleren. Alt så klar favør for 4 grandmelderen.

ET SPESIALSVAR

Vi er imidlertid ikke ferdig med svarhåndens mulige meldinger. Han kan jo sitte med 1 ess + kongene i alle ekte meldte farver. Her hadde Culbertsons gamle 4—5 grandkonvensjon sin største styrke. For det hender jo ofte at kongene i de ekte meldte farvene har like stor spillestyrke som 1 ess. Hvorfor kaste vrak på et så godt svar når meldestasjonen 5 grand faktisk er en ledig melding? Derfor er det klart at:

Svaret 5 grand viser 1 ess + kongene i alle ekte meldte farver.

♠ EK 10 5 3
♥ K 7 6 4
♦ 5
♣ 9 5 3

N
V Ø
S

♠ D 4
♥ ED 10 9 5
♦ E 7
♣ ED 6 4

1 sp. 3 hj.
4 hj. 4 gr.
5 gr. 6 hj.

Se hvilken betydning det har for Øst å få rede på sp. K og hj. K! Hans 2 damer i disse farvene gjør at han kan telle opp 5 sparstik og 5 hjerterstikk + to ess. Det er faktisk fristende å prøve storeslem, til tross for at Vest har en ren minimums åpning.

I parentes bemerket: hvorledes ville De spille 6 hj. etter trumfuttspill? Etter å ha trumfet ut, spiller De sp. Dame og sp. 4. De kniper med sp. 10. Holder finessen, får Øst avkast for (minst) 2 kløver og har råd til å prøve kløverfinessen om sparen sitter 5—1. Stikker

Nord, sitter sparfarven verst 4—2 og alle kløvertaperne forsvinner på de resterende spar.

Bruken av denne spesialvarianten forutsetter at grandmelderen selv må ha minst 1 ess, eller også være helt sikker på etter meldingene å finne 2 ess hos sin makker. Derfor er det en valgfri variant «for viderekomme». Her blir det nemlig spørsmål om et par spesialvarianter også i det fortsatte meldingsforløp.

4 GRANDMELDERENS FORTSATTE MELDINGER

Det har alltid vært en svakhet ved vanlig Blackwood at 4 grandmelderen ikke har kunnet følge opp med 5 grand som spørsmål etter trumffarvens topphonnører. Men den svakheten eksisterer ikke lenger.

5 grand fra 4-grandmelderen er alltid et spørsmål etter topphonnører i den fastlagte trumffarven.

Trumffargen vil være fastlagt enten ved å være meldt og støttet eller ved å være den sist meldte farven før 4 grand i tilfelle ingen farve er blitt støttet.

Enkelte har prøvet å løse denne svakheten hos Blackwood ved å regne trumf konge som et femte ess. Men det er en løsning, som kan diskuteres.

«5 ess har jeg aldri likt, sa en av mine venner under en diskusjon, for jeg er villig til å melde en lilleslem med alle 4 ess, men uten trumf konge. Det gir meg jo 50 % sjanse på finessen. Men jeg liker ikke å melde en slem uten Ess, Konge i en sidefarve og det kan jo inntreffe hvis man bruker varianten med «5 ess» og får vite at fire essverdier er tilstede.»

Med den nye varianten bortfaller behovet for «5 ess». 4-grandmelderen fortsetter nemlig med 5 grand for å klarlegge situasjonen i toppen av trumffarven.

Svarene er de vanlige: Med f.eks. spar som trumf viser:

7 spar: 2 av de 3 høyeste sparhonnørene.

6 hjerter: Esset eller Kongen i spar.

6 ruter: Damen i spar.
6 kløver: Minst 5 trumf.

6 spar: Ingen av de 3 høyeste trumf-honnørene.

Er hjerter trumf, faller det laveste svaret bort og alle svar unntatt 6 og 7 hjerter senkes 1 trin osv.

Hvis spørremeldinger har vært anvendt for 5 grand blir meldt, eksisterer den spesialvariant at 6 grand forteller det samme om de 3 topphonnørene i trumf som 7 spar, men dessuten viser at alle tidligere svar på spørremeldinger har vært avgitt på honnørkontroller.

HVORLEDES SPØR MAN ETTER KONGER?

I og med at 5 grand — som tidligere ble brukt for å spørre etter konger — nå har fått anvendelse som den store, frie 5 grand, oppstår naturligvis spørsmålet om hvorledes 4 grandmelderen kan spørre etter konger.

Spørsmålet er ganske enkelt å besvare.

«Farven over» svarhåndens melding spør etter konger — med ganske få unntak. I motsetning til den spesielle essvisningsteknikken skjer kongevising ved trinnsvar. Nærmeste farve over viser 0 konge, 2 farver over viser 1 konge osv. Merk bare at grandmelding fungerer som trinnmelding.

Eks.:

1 ru.	1 sp.
2 kl.	4 gr.
5 ru.	5 hj.
5 gr.	

Svaret 5 grand viser altså 1 konge.

For det første skjer det naturligvis ingen endring i den gamle regel at 5 trekk i den fastsatte trumffarve alltid er stoppordre fra grandmelderen. Skulle det derfor inntreffe at hjerter er trumf og meldingene går:

Nord	Syd
1. sp.	2 hj.
4 gr.	5 ru.
5 hj.	

så er hjerter fastlagt som trumffarve fordi det er sist meldte farve før 4 grandmeldingen. 5 hjerter betyr altså at Nord ikke ser slem — normalt vil 2 ess mangle — og at det er 5 hjerter som skal spilles. Her er et eksempel:

♠ KD 10 9 7 6	♠ E Kn 4 2
♥ KD Kn 9 8	♥ E 5
♦ 5	♦ KD Kn
♣ Kn	♣ KD 4 3

N
V Ø
S

Flotte kort ikke sant? Den eneste feilen er at det mangler 2 ess. Meldinger:

1 sp.	3 sp.
4 gr.	5 hj.
5 sp.	pass

Vi fastslår det første unntaket: 5 trekk i trumffarven er stoppordre.

Og så går vi løs på neste unntaksregel:

♠ KD Kn	♠ 8 2
♥ KD Kn	♥ 9
♦ KD 7	♦ E Kn 9 5 3
♣ KD 6 2	♣ E 9 7 5 4

N
V Ø
S

1 gr.	2 ru.
2 gr.	3 kl.
4 gr.	5 hj.
5 sp!	5 gr!

Vest åpner etter Vienna med den sterke grand og får positivt svar med 2 ruter. Han er jo dermed klar over at makker må ha 2 ess — men ikke 3 for da ville svaret vært 2 grand og ikke 2 ruter. I og for seg kunne han stanset i 3 grand, men han håper å finne en optimistisk motstander som med 2 ess kan finne på å doble 5 grand, som han i tilfelle «tydelig nødtvungen» havner i. Derfor gikk meldingene videre med søkemeldingen 2 grand og i neste melderunden kom 4 grand. På 5 hjerter kom «overføringsbudet» 5 spar, som krever meldingen 5 grand av svarhånden.

Skarpe lesere vil nå spørre seg selv. Hva ville skjedd hvis svarhånden hadde fått 2 ess, som ikke var naboess, og følgelig meldt 5 spar. Hvorledes skal da makkerparet kunne stanse i 5 grand? Det spørsmålet kommer jeg senere tilbake til. Foreløpig fastslår vi annen unntaksregel:

5 spar fra 4 grandmelderen er alltid «overføringsbud» til 5 grand — med mindre spar er trumf. I så fall heter overføringsmeldingen 5 hjerter.

Med spar eller hjerter som trumf, vil spørsmålet etter konger ofte bli

flyttet opp til 6 kløver, fordi hjerter, spar og grand er opptatt til andre formål. Prinsippet er altså at laveste ledige farve er spørsmål etter konger.

Ved bedømmelsen av denne regel, må man huske på at enhver «kongesørremelding» garanterer at makkerparet tilsammen har alle 4 ess. Hvis ikke 4 grandmelderen er helt sikker på at alle 4 ess er tilstede, så er det direkte feilmelding å spørre etter konger. Grunnen til denne absolutte regel ligger i følgende forhold:

Etter meldingen 4 grand er svarhånden unnydiggjort. Han er tildelt en automats rolle og skal bare svare på en eneste ting: hvor mange ess han har.

Men når «kongesørremelding» kommer, er han med ett slag myndig igjen. Han er faktisk gjenopptatt som medlem av makkerparet. Nå har han nemlig (på visse vilkår) — lov til å være med å bestemme sluttmeldingen. La oss si at meldingen går:

Nord	Syd
1 sp.	4 gr.
5 ru.	6 kl.
?	

(5 hj. ville vært overføring til 5 gr.!)

4 grand fastslår spar som trumf. 6 kløver er følgelig spørsmål etter konger. Men meldingen garanterer samtidig at alle 4 ess er tilstede. 4 grand viser god tilpasning til spar — ellers ville makker ikke hatt noen grunn til et slikt hastverk. Dermed kan åpneren direkte telle inn 13 stikk og svarer følgelig 7 grand. Her er nemlig åpnerens hånd:

♠ EK 7 5 3, ♥ K 2, ♦ 7, ♣ KD Kn 10 5. Indirekte gir denne regelen verdifulle opplysninger. Hvis nemlig svarhånden ikke hopper i storeslem, men innskrenker seg til å fortelle hvor mange konger han har, så benekter han derigjennom å ha tilstrekkelige tilleggsverdier til å kunne melde storeslem. En elegant nyansering som bør kunne hindre en overoptimistisk melder fra å gå til storeslem «i håp om å finne noe tillegg hos makker.»

Se f. eks. på dette eksemplet:

♠ EK Kn 6	♠ D 8 3
♥ E 7	♥ K 4 2
♦ E 7 5	♦ K 10 4
♣ E 8 3 2	♣ K Kn 10 6

N
V Ø
S

1 gr.	2 gr.
3 kl.	3 gr.
4 gr.	5 kl.
5 ru.	6 kl.
pass!	

Åpneren har en ganske god grand på hele 34 punkter. Da han får høre det sterke svaret 2 grand som viser minst 19 punkter, er han straks klar over slemsonen. Derfor søker melder han med 3 kløver og får svaret 3 grand som benekter spar, hjerter og ruter. På 5 ruter får han svaret 3 konger og vet nå med sikkerhet at svarhånden har minst Kongen fjerde i kløver. (Med ru. K hos svarhånden er det utelukket at han kan ha gått forbi en 4-kortfarve i ruter). Samtidig vet han at makker signaliserer minimum i forhold til meldingen 2 grand. Derfor passer han til 6 kløver. Med en hjerterstjeling, avhenger 12 eller 13 stikk av om kløverdamen blir fanget, mens 6 grand er bet med gal kløvervariant.

La oss snu litt på kortene til svarhånden:

♠ EK Kn 6	♠ D 8
♥ E 7	♥ K 4 2
♦ E 7 5	♦ K 10 4
♣ E 8 3 2	♣ KD 10 9 6

N
V Ø
S

1 gr.	2 gr.
3 kl.	4 kl.
4 gr.	5 kl.
5 ru.	6 gr.
7 gr. (7 kl.)	

Når svarhånden får vite at alle 4 ess er tilstede, avgir han ikke noe «kongesvar». Han er ikke sterk nok til å kunne melde storeslem, men han inviterer med meldingen 6 grand til storeslem. Og med ganske sterk grandåpning og kløvertilpasning, aksepterer åpneren invitten. Det kan være et spørsmål om slemmen skal meldes i grand eller kløver, men storeslem bør i alle tilfelle bli meldt.

Øg grunnregelen er nå helt klar: Spørsmål etter antall konger garanterer

rer alle 4 ess. Men ikke bare det: «Kongespørrmelding» er alltid en storeslemsinviitt.

Nå er tiden inne til å ta opp de to spesialtilfellene, som vi tidligere har latt utstå, om hvorledes meldingene skal gå når det tilsynelatende oppstår en kollisjon med meldingen 5 grand.

La oss fastslå hvilke 2 tilfeller det dreier seg om:

1) Svarhånden har 1 ess + kongene i alle ekte farver, og svarer følgelig 5 grand på 4 grand.

2) 4 grandmelderen har ingen ess. Han får svaret 5 spar på 4 grand og ønsker å stoppe i 5 grand.

I det første tilfelle kan 4 grandmelderen stille og rolig si pass til 5 grand hvis han ønsker å spille 5 grand. Da svarhånden har fortalt om minst 2 konger, er «kongespørsmålet» mindre aktuelt. 6 kløver inntar derfor 5 grandens ordinære plass som spørsmål etter topphonnørene i trumffarven. Det vil jo nå bare være trumf damen det dreier seg om. 6 ruter dekker det sjeldne tilfelle at 4 grandmelderen vil ha rede på om svarhånden har tre konger. Saken er nemlig den at med 1 ess og 4 konger, avgir ikke svarhånden meldingen 5 grand, men nøyer seg med å vise 1 ess for deretter å komme tilbake med alle 4 konger. Med 3 konger vil det ofte være meget verdifullt for 4 grandmelderen å vite om kongene i (la oss si) de to meldte farver og derfor kan 6 ruter godt brukes til å sjekke opp om det skulle finnes enda 1 konge hos svarhånden. Svaret 6 hjerter vil benekte flere konger og 6 spar vil vise den tredje kongen.

I tilfelle (nummer 2) må 4 grandmelderen få lov til å bruke 5 grand som stoppmelding. Det er det eneste tilfellet hvor 5 grand er stoppmelding. Følgelig blir 6 kløver et spørsmål etter topphonnørene og 6 ruter et «kongespørsmål».

HVIS MOTPARTEN BLANDER SEG INN

Her kan tenkes 2 situasjoner. For det første kan motparten stampe i en

5-trekkskontrakt for å frata oss 4 grandmeldingen. For det annet kan de blande seg inn etter at 4 grand er avgitt.

Det første tilfelle er enkelt å løse. Hvorfor i allverden skal vi beholde en så sjelden melding som 5 grand som spørsmål etter topphonnørene i trumffarven, når vi alle sikkert kan huske at vi føler oss praktisk talt slått ut av en stampemelding på 5-trinnet, fordi vi ikke lenger kan melde Blackwood og få rede på makkers antall ess. I vår nye slemteknikk melder vi ganske enkelt 5 grand med samme betydning som 4 grand hvis motparten gjennom gode stampemeldinger har stjålet 4 trekknivået fra oss. Vi ofrer med andre ord den store, frie 5 grand for å redde hva reddes kan.

Hvis motparten blander seg inn etter 4 grand, må en først merke seg at dobbeling er businessdobbeling. (Å bruke dobbeling som essvisning, gir motparten altfor fritt spillerom).

Passer svarhånden, viser han 0 ess, farven over motpartens melding forteller om 1 ess, 2 trin over viser 2 ess osv.

Her skal en bare merke seg det eneste unntaket som foreligger: Svarhånden kan «underslå» 1 (men aldri 2!) ess. Hvis han nemlig har meldt sin hånd helt ut, kan han si pass med 1 ess. Følgelig viser farven over motpartens innblanding ikke bare 1 ess, men også at svarhånden har god samvittighet for sine tidligere avgitte meldinger.

Et eksempel.

Syd gir. Ingen i faresonen.

♠ 9 8 2	♠ E Kn 6	♠ 5
♥ 10	♥ 8 4 2	♥ D Kn 9 6 5 3
♦ K D Kn 10 7	♦ 8 5	♦ 9
6 3 2	♣ E D 8 6 5	♣ Kn 10 9 3 2
♣ 7		

N
V Ø
S

♠

N
V Ø
S

♠ K D 10 7 4 3	♠ 5
♥ E K 7	♥ D Kn 9 6 5 3
♦ E 4	♦ 9
♣ K 4	♣ Kn 10 9 3 2

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	4 ru.	4 sp.	pass
4 gr.	5 ru.	5 hj.	pass
6 sp.	pass	pass	pass

Over 5 ruter viser 5 spar 2 ess. Husk at det gjelder trinsvar og la Dem i tilfelle ikke forbløffe av at svaret inntrer i den avtalte trumffarve.

Vest meldte forøvrig meget dårlig. Når han først er villig til å stampe i 5 ruter, skal han melde 5 ruter ved første anledning. Hadde Nord hatt bedre kort:

- ♠ E Kn 6
- ♥ D 4 2
- ♦ E 5
- ♣ E D 8 6 5

N
V Ø
S

- ♠ K D 10 7 4 3
- ♥ E K 7
- ♦ 8 4
- ♣ K 4

ville meldingene gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	5 ru.	5 gr.	pass
6 ru.	pass	6 hj.	pass
7 sp. eller 7 grand.			

5 grand er spørsmål etter ess, og Syd viser etter trinprinsippet 1 ess. Husk at det alltid er trinprinprisset som gjelder, når motparten blander seg inn. 6 hj. er spørsmål etter konger. Det vil si — det er ikke først og fremst spørsmål etter konger, men en invitasjon til storeslem ved å vise at alle 4 ess er tilstede. Så sterk som Syd er, har han selvsagt ingen betenkeligheter med å motta invitasjonen. Spørsmålet er bare om kontrakten skal spilles i farve eller grand. Farvekontrakt er som regel det beste, men her viser 5 ruter at det kan være fare for stjeling i utspillet. Kikk forresten litt på det opprinnelige spillet. Det er et instruktivt skvisseksempel. (Se foregående side.)

Ruter kommer ut og spilleren bruker esset. Så trumfer han 3 ganger og har full oversikt over sparfordelingen.

Av meldingene vet spilleren at Vest har en betydelig ruterlengde. Følgelig er han interessert i å se hvorledes hjerterfarven sitter før han går løs på kløverfarven. Han tar hj. Ess og K og Vest viser da renons. Nå er Vests fordeling i spar og hjerter klar. Det var 4 kort. Å plasere Vest på 4 kløver er en umulighet etter meldingene. Intet fornuftig menneske melder 4 eller 5 ruter på bare 5 kort i like soner. Antagelig har Vest 8 eller til nød 7 ruter, men selv 6 ruter gir ham bare 3 kortsmulighet i kløver og da sitter kløverfarven i tilfelle rundt. Men har Øst 4 kløver, hva så?

La oss stille og rolig trekke alle våre spar og se hva som skjer:

- ♠ —
- ♥ —
- ♦ —
- ♣ E D 8 6 5

- ♠ —
- ♥ —
- ♦ K 10
- ♣ 7

N
V Ø
S

- ♠ —
- ♥ 7
- ♦ 4
- ♣ K 4

Øst stakkar må holde hjerter og kløver. Holder han 4 kløver, står hj. 7. Holder han hj. D + 3 kløver, er kløverfarven godspilt.

Hva er problemet? Jo spilleren vet at Øst har hjerterholdet i og med renonsen hos Vest på annet hjerterspill. Han vet videre at Øst i tilfelle er den eneste som kan ha lang nok kløver til å holde farven. Selv sitter Syd med hjertertrusselen bak Øst. Og så har han forbindelsen i kløver iorden. Det er betingelsen for at skvisen blir automatisk mot Øst.

Grandkonvensjonen er en vei til slem. Spørrmeldinger og Cuebids er andre veier til slem. Bare hvis spørrmeldinger eller Cuebids gir bomskudd — det vil si blir besvart negativt — kan grandkombinasjonen fremdeles «overta feltet».

Nord Øst Syd Vest
 1 hj. pass 1 sp. 4 kl.
 4 ru. dobl. ?
 Svar: Poeng:
 7.

♠ 10 6 5 2
 ♥ 10 3 2
 ♦ E 7 5
 ♣ E Kn 3

N
V Ø
S

♠ E Kn 3
 ♥ K 9 2
 ♦ K 6 4
 ♣ K D 10 9

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest spiller ut hjerter Dame. Øst kommer på med hjerter 7. — Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

8.

♠ 9 7 4 3 2
 ♥ E 10 9 7
 ♦ —
 ♣ K D Kn 4

N
V Ø
S

♠ E 8 6
 ♥ 5
 ♦ E K 9
 ♣ E 10 9 8 5 2

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	pass	1 hj.	1 sp.
2 kl.	pass	5 kl.	pass
6 kl.	pass	pass	pass

Vest spiller spar 5 ut. Fra Øst faller spar 10, og Syds Ess tar stikket. — Trumfene sitter 2 og 1. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

9.

♠ 9 8 3
 ♥ K 10 6
 ♦ K 8
 ♣ E Kn 9 8 3

♠ E K 10 5
 ♥ 8 3 2
 ♦ Kn 7 6 3
 ♣ 6 4

N
V Ø
S

Meldingene:
 Syd Nord
 1 hj. 2 kl.
 2 hj. 3 hj.
 4 hj. pass

Vest spiller ut spar Ess. Øst legger spar 4 og fra Syd faller spar 7. — Øst-Vest bruker vanlig styrkekast. — Hvordan bør Vest fortsette?

Poeng:

10.

♠ K 7 2
 ♥ Kn 7 3
 ♦ E K D Kn 8
 ♣ K 6

N
V Ø
S

♠ 6
 ♥ E K 9 8 5
 ♦ 10 6 3
 ♣ 8 7 3 2

Meldingene:

Nord	Syd
1 gr.	3 sp.
4 sp.	pass

Vest starter med hjerter Ess. Øst følger på med hj. 4 og fra Syd faller Damen. — Øst-Vest bruker vanlig styrkekast. — Hvordan bør Vest fortsette?

Poeng:

LØSNINGENE:

1. 1 grand: 10 poeng.

Denne melding forteller at Syd var for sterk til å åpne på 1 grand — men for svak til 2 grand. På dette grunnlag vil Nord kunne delta i meldingene med en langfarve — hvis han har det. — Spillet er hentet fra praktisk bridge og Nord hadde: Dxxxxx, xx, xx, xxx. Over 1 grand meldte Vest 2 ruter og Nord kunne melde 2 spar som ble kontrakten og som ble vunnet, samtidig som Øst-Vest kunne ha vunnet 2 trekk i ruter.

2. Pass: 10 poeng.

3. 2 grand: 10 poeng.

Disse 2 oppgaver skal best behandles under ett. Tilsynelatende er det en motsigelse her når man med like sterke kort og etter en nesten identisk meldingsforløp angir 2 forskjellige løsnin-

ger. Men i det første tilfelle må Syd ta hensyn til at Nord's 2-kløver melding kan være det rene «nødskriket». Etter Acol må Nord på en opplysende dobling av 1 spar svare 2 kløver hvis han f. e. har 4 små sparer og ellers en komplett verdiløs hånd. Svarer Nord med 2 ruter så kan han fremdeles være meget, meget svak men han har iallfall en meldbar ruterfarge. Og en ruter Dame sjette, sammen med kløver Knekt sikrer jo 3 grand til Nord-Syd. Har Nord bare 5 rutere og ikke punktstyrke utenom vil han gå vekk fra 2 grand til 3 ruter i tillit til at Syd nu vil passe.

4. Dobler: 10 poeng. 2 hjerter: 5 poeng.

Muligens er det meget dårlig tilpassning mellom Nord og Syd. Allikevel skal Nord doble. Poengstyrken er — på bakgrunn av den opprinnelige passsen — så enorm at Nord ikke har annen mulighet til å fortelle om den enn ved å doble. — Fordelen med 2 hjerter er at Nord får det lettere hvis Vest kommer inn med en sparmelding — hvis da Syd ikke kan doble den. Bliir altså 2 hjerter overmeldt med 2 spar så kan Nord komme med 3 ruter. Derimot blir det vanskelig for Nord hvis doblingen av 1 grand tas ut i 2 spar. Kan Syd ikke doble, hva skal så Nord foreta seg? — Men i det lange løp må det være dårlig politikk «å male fanden på veggen». Best er det å doble 1 grand: hvorfor skulle ikke Syd ha spar og kløver!?!

5. 5 ruter: 10 poeng.

Øst har ikke gående kløver, ellers ville han nok lagt seg på lur og håpet på at kontrakten ville blitt 3 grand. Derfor er det meget sannsynlig at Nord har en del kløver som er «bortkastet» styrke hvis det skal spilles momp. Dermed forringes sjansen til en momp og Syd gjør best å legge kontrakten i 5 ruter. Har nå Nord maksimum med alle 4 ess og spar eller hjerter Dame vil han nok våkne og løfte til 6.

6. 4 hjerter: 10 poeng.

Det gjør unektelig «vondt» å bakpedale med en slik mektig hånd, men motpartens meldinger tyder på at det

er en meget skjev fordeling ute og da blir det ikke moro å spille momp.

7. Vinnermulighetene er ikke særlig gode, men saken er ikke håpløs. Syd har ikke råd til å lasjere og må stikke med kongen. Syds beste fortsettelse blir hjerter Dette fører selvfølgelig til bet hvis Vest opprinnelig hadde 6 hjerter uten inntak. Men oddsen taler for den anbefalte spilleføringen som fører frem hvis Vest opprinnelig hadde 4 hjerter og spar kan spilles med bare én taper. Videre vinner Syd hvis Vest har 5 hjerter og ikke har flere enn to rutere og ikke har noen av sparbildene: tar Vest 4 hjerterstikk så blir Øst skviset i spar og ruter — hvis Vest ikke tar for hjerterstikkene så får Syd tid til å etablere det 9. stikk i spar.

10 poeng for spilleføringen.

8. Spillet må baseres på at Vest har singel spar, og at det er Vest som har Damen, Knekten og 10-en i ruter: etter stikket for spar ess trekkes det hjerter til esset og hjerter til trumf. Så trumf til Kongen og hjerter til trumf. Trumf til Damen og hjerter til trumf. Nu følger Esset og Kongen og 9-en i ruter. Bordet kaster 3 spar. Holder forutsetningene så er det Vest som blir inne og må spille hjerter eller ruter til dobbeltrenons.

10 poeng for spilleføringen.

9. Det er ikke lett å avgjøre for Vest om han skal fortsette med spar eller ikke. — Hvem har spar 2? Har Øst den, sammen med spar Dame, eller har Øst kanskje spar 4 og 2 dobbel? Er dette tilfelle så må Vest fortsette med spar. — Eller er det Syd som har spar 2, sammen med Damen og vil forlede Vest til å fortsette med spar? — Tilsynelatende ren gjetning. Men bare tilsynelatende. Det finnes noen holdpunkter som Vest må ta hensyn til. — Har Øst 4 og 2, da har Syd D Kn 7 6, noe som ikke er sannsynlig etter meldingene, men dog mulig. Men hvorfor kaster da Syd 7en og ikke 6-en? — Hvis Øst har D 4 2 så har Syd Kn 7 6, og hvorfor kaster han da 7en? — Videre er det mulig at Syd har f. e. E D x